ÎNTERVIUL SĂPTĂMÎNII

• „LUMEA FOTBALISTICĂ A CLUJULUI A ÎNCEPUT SĂ SE OBIȘNUIASCĂ CU C.F.R.-UL NOSTRU" • PRIMUL STADION DE FOTBAL DIN ȚARĂ • „NOI AM ÎNCEPUT CAM PE DOS" • DESPRE MECIUL DE LA PITEȘTI CU F.C. ARGEȘ, DESPRE PARTIDA DE LA CLUJ CU STEAUA

Doctor C. RĂDULESCU

„DE CINCI ANI SÎNT ÎNTR-UN PERMANENT SUSPENS: BA SĂ PROMOVEZI, BA SĂ NU CAZI! TREBUIE SĂ AI INIMĂ NU GLUMĂ!"

Spațiul de azi al interviului săptămînii îl rezervăm unui doctor. Unui doctor în medicină, dar și în fotbal, care în ambele direcții și-a dovedit specialitatea. Este vorba de medicul CONSTANTIN RĂDULESCU din Cluj, medic specialist O.R.L. Nu poți să nu asociezi numele său de acela al echipei de fotbal C.F.R. Cluj ale cărei evadări, de-a dreptul incredibile, reușite în returul fiecărui campionat de feroviari sînt legate de numele său. Tot pe... seama medicului acesta, mereu jovial și bine dispus, trebuie pusă și promovarea echipei în prima divizie a țării.

●

— Cum se face, doctore, că C.F.R Cluj are primăvara o comportare (și chiar valoare) mai bună decît în tur ?

— Există o corespondență directă între conducere, pregătire și rezultate. De cînd există C.F.R.-ul acesta, de abia în retururi ne-am putut cristaliza o formație de bază. De ce?, mă veți întreba. Pentru că, priviți cu scepticism, ca un fel de intruși în Divizia A, mereu am pierdut jucători. Unii au venit, au stat cîteva etape sau un sezon și au plecat; alții au jucat cu dezlegarea în buzunar. În așteptarea perioadei de transferări. Primăvara nu mai are nimeni unde să plece și, nolens-volens, toată lumea este cu capul la campionat. Apoi, tot primăvara s-a întîmplat să se definitiveze și cadrul organizatoric-financiar al asociației noastre. În sfîrșit, o altă cauză — și aici trebuie să spun că am greșit eu — a fost și pregătirea mult prea tare la care îi obligam pe jucători vara, cînd timpul e mai scurt, în dorința să înmagazineze cît mai mult. Iarna, cînd ai la dispoziție o perioadă de pregătire mai lungă, e altfel. Recent, mi-am revizuit planurile de antrenament și mi-am dat seama că am greșit. Din această cauză echipa intra în campionat gata obosită În această primăvară, mai mult ca altădată, am avut alături de noi organele locale. Ne-au urmărit chiar și în deplasare. Faptul, vă dați seama, i-a îmbărbătat pe băieți.

— Care dintre jucători credeți că s-a evidențiat în mod deosebit ?

— E greu de dat un răspuns. Toată echipa a muncit chiar peste așteptările mele. Realitatea este că există cîțiva fotbaliști foarte buni la C.F.R. Cluj. Portarul Gadja, fundașul Penzeș, cei doi frați mijlocași Sorin și Marius Bretan, apoi Octavian Ionescu, sau extrema stîngă Petrescu. Sînt jucători nu numai dotați, dar și cu un profil moral excepțional. M-au înțeles, i-am înțeles și eu pe ei și, împreună cu colegul meu Laurențiu Munteanu, am reușit anul acesta încă o dată să rezolvăm problema „retrogradare". De cinci ani sînt într-un permanent suspens: ba să promovezi, ba să nu cazi! Trebuie să ai inimă, nu glumă. Cîte o dată, însă, mă resimt. M-ați întrebat cum reușește C.F.R.-ul să se salveze în fiecare an. Să știți că numai prin pregătire. În general, echipa noastră n-a contat decît pe fotbaliști fără carte de vizită. Ba, pot spune, am avut o echipă mai valoroasă, dintr-un punct de vedere, atunci cînd eram în Divizia B. Gîndiți-vă că atunci jucau la C.F.R. Cluj Vasile Alexandru și Petru Emil, doi mijlocași de valoare; era, alături de ei, același Petrescu care este și acum. Singurul jucător care avea un nume cînd a venit la noi a fost Șoo. În rest, cum am spus, oameni necunoscuți care aici și-au creat o firmă de buni jucători. Și pot să dau cîteva exemple: Dragomir, Penzeș, Gadja, Lupu, Roman, Szöke, Cojocaru, Petre Gheorghe, Octavian Ionescu etc., etc.

— Dar Fanea Lazăr ?

— Tocmai pe el l-am uitat. La „U" vegeta în echipa de tineret-rezerve, la noi a crescut mult ca valoare, a fost selecționat și prin loturile naționale. Ce păcat că acum, de fapt anul trecut, a plecat din nou la „U"! Nouă ne era de mare folos, acolo aproape că nu joacă.

— Ce părere aveți despre Clujul fotbalistic ?

— După București, e cel mai important centru fotbalistic din România. E un oraș cu mare tradiție, cu spectatori care cunosc bine acest sport, un oraș care a dat țării contingente întregi de fotbaliști de valoare națională și internațională. Păcat că în afara celor două echipe din Divizia A, Clujul se rezumă astăzi la numai două formații în „C". N-avem nici o echipă în „B" și asta nu este spre folosul fotbalului clujean pentru că această treaptă lipsește din pregătirea jucătorilor. Nici numărul terenurilor nu este proporțional cu interesul pentru fotbal. Asta ne-a făcut să ne construim un stadion. Este pe str. Mașiniștilor. Va fi primul stadion de fotbal din țară, deci fără pistă de atletism, cu tribunele lîngă gazon. Deocamdată va putea primi 9 000 de spectatori, dar în final vor fi 15 000 de locuri

— Bănuiesc că nu au fost uitate cabinele TV și Radio, ca și telefoanele pentru ziariști...

— Nu știu... Am însă impresia că ziariștii au fost uitați și de proiectanți, și de constructori. Am să mă interesez și, dacă este așa, am să le amintesc.

— Mulțumesc!... În general, cum a acceptat Clujul ideea cu două echipe în prima divizie ?

— În orașul nostru tradiția lui „U", care există de mai bine de o jumătate de secol în prim-planul sportului și al fotbalului românesc, deci și clujean, este foarte puternică. De aceea toată lumea se aștepta să „pierdem contactul" din primul an. Nimeni nu era obișnuit cu noi, sau mai bine zis cu două echipe în Divizia A. la Cluj, deși, mi-amintesc că în campionatul 1947—1948, pe cînd jucam la „U", în prima divizie erau trei echipe din orașul nostru: alături de „U" mai jucau C.F.R. și Dermata. Acum lumea a început să se obișnuiască cu noi, nu mai este indiferentă. În plus, ne-am mai așezat și noi. Avem sediu cu tot ce ne trebuie la Direcția generală C.F.R. Cluj, în Piața Victoriei. Nu avem însă, secretar. Vedeți, noi am început cam pe dos: mai întîi trebuia să le avem pe toate cele amintite (stadion, sediu, secretar, condiții de muncă etc.) și după aceea, ca o rezultantă a tuturor celor enumerate, echipa în „A". Și a fost invers: am intrat în Divizia A avînd condițiile unei echipe de „C".

— Spuneți că nu aveți secretar. Ce conducător v-ați dori ?

— Aș alege pe cineva care să aducă în pricepere, tact și abilitate cu nea Titel Ursache, fost la Sportul studențesc pe vremea cînd jucam și eu acolo. Sau pe cineva gen Urich de la Petrolul, sau ca Puiu Rapaport de la F.C. Argeș...

— Cum vedeți C.F.R.-ul anului IV în Divizia A ?

— Dacă rămîneam cu ce aveam, cu formația care a jucat în primăvară, puteam să dau asigurări că nu va face nimeni infarct din cauza noastră. Dar au plecat Octavian Ionescu și Șoo, două piese importante. E drept, a venit Adam, care-și păstrează calitatea de redutabil tunar. Vor mai fi permutări, readaptări...

— Ce e cu autogolurile din meciurile cu Jiul ?

— Ce să fie? La fel cum e cu victoriile noastre la Ploiești! Așa e fotbalul! Cu Rapid n-am pierdut în ultimul minut, astă-toamnă, la Cluj? Cu Crișul, în meciul de la Carei, din tur, am primit golul înfrîngerii în min. 88. Dacă nu erau aceste autogoluri sau această permanentă sabie a lui Damocles deasupra noastră, mai stăteam noi, acum, de vorbă? Dacă totul ar fi liniar și previzibil, campionatul ar deveni banal și am cîștiga cu toții la Pronosport. Și cu F.C. Argeș am pățit o chestie, apropo de puncte pierdute

— Ce chestie ?

— Cu F. C. Argeș am jucat în tur într-o miercuri, la 8 septembrie. Piteștenii plecau a doua zi într-un turneu în Israel și ne-au rugat să disputăm meciul mai devreme decît 12 septembrie, cînd urma să fie etapa. Am acceptat. Înaintea partidei cu C.F.R., F. C. Argeș a jucat la Brașov, cu Steagul roșu, unde piteșteanului Olteanu i s-a ridicat carnetul. Pînă miercuri, însă. F. R. Fotbal nu a judecat cazul său și F. C. Argeș s-a prezentat la meciul cu noi (întîlnirea a avut loc la Pitești) cu Olteanu în formație. Am jucat și am pierdut cu 2—1, după ce am condus cu 1—0 pînă în min. 65. Vineri, după meci, Olteanu a fost suspendat pe patru etape. Eu nu zic că n-am fi pierdut și fără Olteanu în echipa piteșteană. Dar pentru a nu da naștere la nici un fel de supoziție, cred că federația, mai precis -comisia de disciplină, trebuia să fie mai grăbită în luarea deciziei.

— Dar ce s-a întîmplat în meciul cu Steaua, de la Cluj ? Conducătorii echipei militare l-au acuzat pe arbitru deoarece nu a validat un gol valabil al echipei lor. Delegatul federal, C. Ardeleanu, a avut aceeași opinie. Dumneata ce părere ai ?

— În primul rînd vreau să spun că observatorul federal n-a văzut meciul. În ziua jocului a fost ploaie și a stat sub tribună, în gura culoarului pe unde ies jucătorii. Vă dați seama ce vizibilitate a avut el de acolo. În privința penalty-ului acordat echipei mele, pot spune că a fost dat cu ușurință. Vigu, însă, pe drept a fost eliminat. Primise o avertizare și imediat după penalty l-a atacat atît de tare pe Octavian Ionescu, încît i-a provocat fractură de peroneu. În privința golului anulat, a fost ofsaid sută la sută. Anderco n-a văzut poziția lui Iordănescu, tușierul Szilagyi din Oradea l-a chemat, Anderco a venit, s-au sfătuit și apoi s-a anulat golul.

— În încheiere, să ne înapoiem la... campionatul viitor.

— Eu zic să nu mai răspund la întrebarea asta. Mai bine să răspundă echipa de-a lungul celor 30 de etape-întrebări ale campionatului. Nu de alta, dar să nu spun hop înainte de a sări... Eu am însă încredere în băieți. Sînt cîțiva jucători de mîna întîi, spre care cred că și selecționerii ar trebui să-și îndrepte privirile...

Mircea TUDORAN

PRIM PLAN

MARIN STELIAN

E mai mic decît Dumitru cu două luni și patru zile. Cu alte cuvinte, nu Dumitru era mezinul Rapidului.

Acest copil de 22 de ani împlinește la 16 august **10 ani sub culorile Rapidului.**

A urcat foarte greu spre prima echipă. Dar a avut răbdare. L-a ajutat, dacă vreți, un fel de detașare față de „jocul destinului". Marin Stelian a zîmbit întotdeauna și a tăcut. Dar zîmbetul spunea mai mult decît tăcerea.

Cînd Ene Daniel a venit la Rapid, cei mai mulți și-au spus că, în sfîrșit, Marin Stelian își va găsi drumul, printr-o dezlegare binevoitoare. Dar n-a fost să fie...

Marin Stelian a intrat în echipă nu pentru că s-a îmbolnăvit Ene Daniel. Nu! Formula „cu Marin Stelian" s-a impus pentru că Neagu a simțit nevoia de a avea un partener care să mîngîie mingea și să-i dea efecte neașteptate în drumul spre poartă, fie chiar și numai pentru faptul că Niki Dumitriu a făcut școală în acest sens.

În sezonul care a trecut, Marin Stelian a străbătut drumul imens de la timidul mîngîietor de minge la jucătorul cu ochi care ard și șut care doare.

Marin Stelian a fost omul nr. 1 al Rapidului în acest final de sezon.

Acum cinci ani, cînd Ion Ionescu a lipsit timp de opt etape, Niki Dumitriu, omul mingilor servite pe tavă, a preluat și sarcina golului. Așa a venit singurul titlu al Rapidului.

Acum două luni, cînd Neagu a obosit în duelul inegal și nedrept cu tribuna, fiind împovărat și de amintirea dureroasă a superbului său cap de la Belgrad, Marin Stelian, omul caruselului cu mingi ascunse, a preluat, printr-o tainică ereditate, și sarcina golului. Așa a venit prima Cupă postbelică a Rapidului.

Marin Stelian a urcat greu spre prima echipă. Ultima parte a drumului a fost, e adevărat, mai ușoară, pentru că Bazil Marian, acest îndrăgostit de „fotbaliști născuți, nu făcuți", l-a acordat un credit total. Și asta poate pentru că, de la un timp încoace, Marin Stelian este cel mai rapidist dintre numeroșii mîngîietori de minge ai Rapidului...

Ioan CHIRILA